

[Jytte Andersen]

fik vedtaget, samtidig med at den daværende arbejdsminister, fru Grethe Fenger Møller, fremsatte sit forslag til en arbejdsmarkedsuddannelse.

For det tredje loven om voksenundervisning, efteruddannelse. Vi har set det som en nødvendighed at henvende os til vores statsrevisor og bede hende om at henlede Rigsrevisionens opmærksomhed på forholdet og de bevillingsmæssige principper, som de par hundrede millioner kroner, der forvaltes efter den lov, anvendes efter. Vi tror, at der er mange ting i forvaltningen af den lov, som er i allerhøjeste grad kritisable.

Som det sidste vil jeg sige, at ministeren burde tage lovforslaget af bordet og skabe bredere basis for en dialog både med Folketingets partier, arbejdsmarkedets parter og de sagkyndige uddannelsesfolk for at skabe kontinuitet og overskuelighed.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg beder om, at man overholder taletiden.

Else Theill Sørensen (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Merete Aarup, desværre ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

Den konservative gruppe kan støtte undervisnings- og forskningsministerens forslag om at tilbyde den voksne befolkning efter- og videreuddannelse til den del af arbejdsstyrken, der allerede er på arbejdsmarkedet. Lovforslagets formål med at fremme et bredt tilbud af erhvervsrettede, kompetencegivende deltidsuddannelser og enkeltfagskurser mener vi er godt. Vi har alt for længe haft et stift uddannelsessystem. Denne lov skulle give mulighed for, at uddannelsestilbudene hurtigt kan omstilles og fornys og dermed tilpasse sig de lokale beskæftigelsesmuligheder. Uddannelsestilbudene skal tage hensyn til voksnes forudsætninger og praktiske muligheder for at kombinere uddannelse og erhverv.

Forslaget er en udfordring til virksomhederne og medarbejderne til at planlægge et sammenhængende uddannelsesforløb og dermed et erhvervsforløb til gavn for de enkelte områder ude i landet. Der vil blive en bedre udnyttelse af vore uddannelsesinstitutioners lokale kapacitet, når uddannelsestilbudene skal tage hensyn til den erhvervsaktive del af befolkning-

gen. Det vil sige, at undervisningen må tilrettelægges uden for normal arbejdstid, f.eks. aften og i weekender eller ved fjernundervisning. På den måde kan der tages hensyn til den enkeltes arbejds- og familiemæssige situation.

Lovforslaget indebærer en deltagerbetaling, som er med til at finansiere en del af omkostningerne. Deltagerne kan hermed være medbestemmende både med hensyn til serviceniveau og standard i undervisningen.

Det åbne uddannelsestilbud, som kan gives uden for normal arbejdstid, kan også arbejdsledige følge, samtidig med at de er til rådighed for arbejdsmarkedet. Lovforslaget tager dermed også hensyn til omskoling af ledige hjemmearbejdende kvinder og selvstændige, der også kan få adgang til uddannelsestilbudene.

Lovforslaget er udgiftsneutralt, men den øgede deltagerbetaling skulle give mulighed for nye initiativer og dermed nye uddannelsestilbud.

Vi indstiller lovforslaget til velvillig behandling i udvalget.

Rahbæk Møller (S):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, skal jeg udtale følgende:

Det lyder flot, at der nu skal indføres deltidsstudier og enkeltfagskurser. Nu er det jo ikke noget nyt med deltidsstudier, tværtimod er det mit indtryk, at i hvert fald indtil SU-reformen var det almindeligt på universiteterne, at folk var deltidsstuderende. Men o.k., det skader ikke at få begreberne lagt i faste rammer. Det er ikke det, der bekymrer os.

Det, der bekymrer os, er, at ministeren nu vil indføre betaling for uddannelse. Vi kan kun se det som et forsøg på at indføre amerikanske tilstande ad bagdøren. Hidtil har ministeren markedsført dette produkt som et alternativ til adgangsbeholdningen. Som ministeren beskrev det i redegørelsesdebatten i sidste uge, kan et menneske, der brændende ønsker at blive psykolog, men ikke kan klare adgangsbeholdningen, nu købe sig en deltidsplads, og hvis man er rigtig dygtig og får pæne karakterer, kan man om et par år få en rigtig studieplads med SU og hele molevitten.

Det, ministeren ikke rigtig kunne forklare, var i øvrigt, hvordan adgangsbeholdningen til købestudierne så skulle være. Jeg forstod, at det var tanken, at der heller ikke her skulle være fri adgang.